

DEKOMUNIZACIJA

(Ili: Kako je drug Tito otišao od nas, ali nismo mi od njega...)

Ovih dana se, kao što svi vidimo, vrlo intenzivno, što zvanično što nezvanično, raspravlja o vrlo krupnim političkim promjenama koje nam, nažalost, kako je to na ovim prostorima uobičajeno od devedesetih naovamo, nameće *međunarodna zajednica*. To je eufemizam za strance. Kao da nam je lakše kada kažemo da nam kapu kroji *međunarodna zajednica* umjesto da fino i ISTINITO kažemo da nam je kroje *stranci* ili *tuđini*. Jer, ako se stvar nazove ovim potonjim imenom, onda bismo se mogli prisjetiti one stare narodne da "tuđa ruka svraba ne češe"...

Ono što je zastrašujuće u svemu tome jeste da su često ti *stranci* veće patriote ove zemlje od većine naših političara. Naime, definicija patriotizma bi mogla glasiti da je patriota onaj koji muze svoju državu. Suprotno tome je onaj koji pokušava da je zakolje - zbog kile mesa... Svima je valjda jasno da razni OHR-i vrlo pametno i polako muzu lijepu našu, a usput, krajnjim naporima, rekla bih, sprečavaju ove naše da je zakolju...

U čemu je, dakle, problem? Pa u samo dvije sitnice.

Prva je da, a to znam pouzdano iz prve ruke, niko, ama baš niko, nije niti u Washingtonu, kad je namaštavana Federacija BiH, niti u Daytonu, kad je namaštavana ova struktura BiH, nije bar na olovku sračunao koliko će nas to sve koštati i ko će i odakle to platiti.

Dugo, možda i predugo nas je ta ista *međunarodna zajednica*, da ne kažem *stranci*, praktički podmićivala da se lijepo ponašamo, ali sada im je to dojadilo, a i kasa presušila... Što će reći da ćemo vrlo brzo svoje gluposti morati plaćati sami. A kada se sjetimo količine i razmjera gluposti, nema šanse...

Druga, još važnija stvar jeste da se u našim glavama država doživljava kao apsolutni gospodar svega i kao sredstvo da se dođe do para. Kad je to tako, onda nacionalno postaje presudno i u onim stvarima koje to ne bi smjele biti. Pa umjesto da štitimo nacionalni interes kroz zaštitu jezika, kulture, vjerske zajednice i sl. nekog konstitutivnog naroda, mi ga *štitimo* tako da *svojima* omogućavamo da se bogate i to striktno preko grbače baš svog konstitutivnog naroda.

Dokaz - neka mi neko pokaže primjer da je firma iz Republike Srpske dobila posao, recimo, na *Sarajevskoj obilaznici* ili da neka firma iz Federacije BiH radi kapitalni projekat u Republici Srpskoj. I dokle god je to tako, bit će nam ovako... Stoga nema političke reforme koja bi pojeftinila ovu skupu državu sve dok se ne izvrši derRati..pardon deKomunizacija, tj. dok političari ne prestanu biti gospodari biznisa.

Jer, jeste da je drug Tito otišao od nas, ali mi nikako da odemo od njega... **B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica